

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1073

08.10.2023 (134)

Lederskab mellem nationalt fællesskab og elitisme

fra Michael Kühnen

SENATETS IDÉ

Lige fra begyndelsen havde Føreren erkendt, at det vilde kaos af små grupper, foreninger, broderskaber, sammenslutninger og sekter i den völkiske bevægelse havde brug for en disciplineret viljebærer, et stålsat, revolutionært avantgardeparti, et fællesskab af mænd, der var parat til at kæmpe for en ny tro, en ny vurdering af værdierne og en forandring af verden med hårdnakket beslutsomhed og aldrig svigtende iver!

Som organisatorisk model valgte Adolf Hitler den mest magtfulde og historisk betydningsfulde mandlige sammenslutning i Europas historie - den katolske kirke! Herfra skulle nationalsocialisterne lære, hvordan man får magt over sjæle og hjerter, hvordan man giver institutioner en stærk permanent karakter, hvilke organisationsformer der kunne modstå historiens storme i århundreder og hvorfor.

Kritikere i den völkiske bevægelses lejr har kaldt det ungtysk og unaturligt, men de glemte, at partiet, der skulle blive en politisk kirke, forfølger et tidsbegrænset mål, skal opfylde et konkret program og derefter opløses, men at vejen ud af minusverdenen til frihedens orden, denne generationslange kamp, kun kan lykkes med sådanne metoder.

Det europæiske menneskes dekadence er nået for langt, dets naturlige instinkter er for forvirrede, dets vitalitet for slap og dets sjæl for ofte knust til, at en anden vej er mulig. Kun partiet garanterer sejren og dermed overlevelsen og en human fremtid for folket og racen, selv om det i en periode må anvende fjendens metoder - partiet spørger ikke, hvor metoderne kommer fra, men om de er effektive og gør det muligt at opbygge og stabilisere en ny orden.

Dette historiske bevis er imidlertid for længst blevet leveret af den katolske kirkes institutioner og strukturer - og NSDAP's triumf, som kun en sammensværgelse kunne bryde midlertidigt, idet den mobiliserede næsten al magt på jorden mod os, må overbevise selv den mest skeptiske!

Det er således sådan, at Føreren opbyggede det nationalsocialistiske parti efter den katolske kirkes forbillede - med et disciplineret "kirkefolk" af nationalsocialister, med politiske ledere som "præster" og politiske soldater som "religiøse riddere", lederne af lokalgrupperne som "præster", Gauleiters som "biskopper", korpset af politiske ledere som en "religiøs orden" og partilederen som en verdslig "pave" - over for den pavelige nuntiatur i München erklærede Føreren en gang meget betydningsfuldt: Kirken kan herske over det tyske folk i det hinsides, men over det tyske folk i denne verden, det nationalsocialistiske parti og dets ledere; og ligesom den hellige fader i Rom for sig selv påberåber sig en ufejlbarlighed i religiøse spørgsmål, påberåber NSDAP's leder sig en sådan for kampen her på jorden!

Det er derfor, vi siger: Partiet har altid ret! Ikke fordi alle beslutninger altid skal være rigtige, men fordi partiet fører kampen for livet, for arternes bevarelse og udvikling, for naturen og dens love, fordi denne kamp kun kan vindes af partiet, fordi livet og naturens love altid er rigtige og altid vil blive holdt rigtige på denne jord - og dermed også partiets mål og de midler, det bruger for at nå målet!

Men selv paven, denne enevældige hersker over den to tusind år gamle kirke, kan ikke beslutte vilkårligt, men er bundet af kirkens lære, som for ham er forankret i kardinalkollegiet, der vælger ham, som er kirkens fyrster, uden hvis tillid ingen pave kan regere, og som om nødvendigt kan afsætte ham og vælge en efterfølger, hvis han frafalder kirken eller grundlæggende truer dens åndelige og jordiske magt ved at fejle.

Adolf Hitler ønskede også at oprette et sådant kardinalkollegium for at fuldende NSDAP's organisatoriske opbygning - ideen om senatet blev således født tidligt i partiets historie!

Senatorerne skulle være partiets "kardinaler". Allerede i kampens tid blev der oprettet og højtideligt indrettet en sal for senatet i NSDAP's hovedkvarter, i det nybyggede Brune Hus i München, for at symbolisere værdighed, magt og storhed

for et kollegium, der skulle være partiets hjerte og samvittighed. I årevis og år efter år blev arbejdet med at udpege et senat og afklare dets beføjelser fortsat, men det blev aldrig til noget. Ved krigsudbruddet var beslutningen truffet:

NSDAP's første leder, Adolf Hitler, vælger selv sin efterfølger! I september 1939, i forbindelse med sin store tale ved krigens begyndelse, meddelte han, at Hermann Göring skulle være hans efterfølger. Hvis han ikke lykkedes, ville det blive Rudolf Hess, og hvis han heller ikke kunne efterfølge ham, meddelte Føreren, ville han nu udpege et senat til at vælge den mest værdige blandt dem.

Heraf kunne man konkludere, at Senatet endelig kunne oprettes, selv om det stadig ville blive frataget retten til at vælge en leder ved det første lederskifte. Men heller ikke dette skete - indtil 1945 forblev senatet en idé, som ikke blev realiseret. Da Føreren døde sin offerdød, Hermann Göring, der var dømt til døden af sejrherrene, begik selvmord, og Rudolf Hess forsvandt bag fængselsmure på livstid, ophørte den historiske traditions legitimitet; partiet brød fra hinanden, og der var ingen, der legitimt kunne bevare denne tradition, sådan som senatet skulle have gjort.

Hvorfor det trods al planlægning og trods Adolf Hitlers vilje ikke var muligt at oprette et senat før 1945, er allerede blevet nævnt i første del af denne artikel: I Führerens geni, i dette forsynets instrument, smeltede personen, partiet og Tyskland sammen til en enhed, som intet kunne eksistere og gøre sig gældende ved siden af. Den usædvanlige personlighed Adolf Hitler forhindrede mod sin egen vilje dannelsen af institutioner, som var beregnet til normale mennesker.

Det er således fortsat vores opgave i forbindelse med genopbygningen af partiet at krone denne enorme konstruktion med oprettelsen af NSDAP's Senat:

"Gennem ham vil en række af bevægelsens ældste og dygtigste ledere blive bragt i direkte forbindelse med den øverste partiledelse. At tilhøre dette bevægelsens store senat skal i fremtiden føles og betragtes som bevægelsens største ære."

Adolf Hitler

DANNELSEN AF SENATET

Denne gang bør dannelsen af senatet allerede i løbet af kampperioden begynde parallelt med arbejdet med at genetablere partiet. Til dette formål udnævner partilederen de første senatorer blandt de bedste og mest respekterede nationalsocialister, som dog ikke længere må være i aktiv kamp på tidspunktet for deres udnævnelse, dvs. som ikke er indviklet i interesser, kampe og alle de

småting, der hører til det daglige organisationsarbejde. Det skal være mænd, som uden hensyn til strategiske nødvendigheder og taktiske strabadser og udsving udelukkende er forpligtet på ideen - mænd, som i den evige modsætning mellem ideal og virkelighed konsekvent kun lever idealet og sørger for, at partiet og partiledelsen aldrig kommer for langt væk fra det.

Så snart den første senator er udnævnt, er han allerede indbegrebet af senatets idé om at stræbe efter realisering og påbegynder en aktivitet som rådgiver for partilederen. Fra nu af kan partilederen ikke udnævne en anden senator mod sin vilje - enhver udnævnelse kræver således samtykke fra de allerede eksisterende senatorer. Dette forhindrer partilederen i at skabe et kollegium af villige ja-sigere og skal samtidig sikre, at senatet danner et fællesskab og ikke forbliver en samling af enkeltpersoner, der kun er blevet bragt til deres høje position ved partilederens nåde og vilje. En afvisning af en mand foreslået af partilederen kræver naturligvis altid enstemmighed - som enhver anden beslutning i Senatet. Fra starten vil senatorerne som personligheder såvel som fællesskab fungere som rådgivere for partiledelsen.

De første 24 udpegede senatorer udgør det lille senat. Når dette er dannet, anses senatet for at være konstitueret og udøver alle sine beføjelser fuldt ud. Senere, når det fulde antal på 64 medlemmer er nået (det store senat), kan det lille senat praktisk talt betragtes som en slags arbejdsudvalg for det løbende arbejde, der forbereder beslutninger og resolutioner. Men i udviklingen af senatsdannelsen betyder det, at når det antal medlemmer, der er nødvendigt for at oprette det lille senat, er nået, at senatet har påbegyndt sit arbejde fuldt ud.

Det vigtige i alt dette er, at det på ingen måde drejer sig om at udnævne et så stort antal senatorer så hurtigt som muligt: Der skal stilles de højeste krav til senatorerne med hensyn til deres ideologiske klarhed og fasthed, deres uselvskhed og upartiskhed over for interne stridigheder i partiet, deres loyalitet over for partiet, deres ærlighed og deres uindskrænkede og generelle omdømme blandt partifæller. Senatorer udnævnes på livstid, kan kun ekskluderes ved enstemmig afstemning blandt alle de øvrige senatsmedlemmer og legemliggør partiets kollektive visdom og frelse. Ingen uværdig person må snige sig ind i dette fællesskab!

Senatorerne skal ikke udnævnes med henblik på at vise et medlemstal, ikke med håb om snart at nå op på det fulde antal medlemmer til oprettelse af det lille og det store senat, men kun i henhold til værdighedskravet.

Så snart det lille senat er oprettet, får det de beføjelser, der hører til NSDAP-senatet: Valget af lederen, omstyrtelsen af lederen og retten til at nedlægge veto mod alle beslutninger fra partiledelsen er nu overdraget til senatorerne, ud over

deres fortsatte ret til at rådføre sig. De kan også bekendtgøre deres egne resolutioner, men disse kræver partilederens samtykke for at få virkning. Først og fremmest overgår retten til at udnævne nye senatorer fra partilederen til senatet, selv om partilederen nu har vetoret.

Grundtanken i Senatets arbejde er at forene og forene idealet, hvis vogtere er senatorerne, og virkeligheden, som partiledelsen skal forme. Der bør derfor være et tillidsforhold mellem Senatet og partiledelsen, som institutionelt sikres af den gensidige vetoret, således at den ene magt aldrig kan eliminere eller overmande den anden. Dannelsen af det nationalsocialistiske senat vil blive gennemført i denne ånd!

SENATETS BEFØJELSER

Som det allerede er blevet vist, har Senatet som kollegium ekstraordinære beføjelser:

Senatet vælger partilederen, det kan også alene afsætte en partileder, det har vetoret mod alle beslutninger truffet af partiledelsen og kan selv udstede ordrer til partiet, selv om partilederen så har vetoret.

Teoretisk set kan partilederen og senatet derfor blokere hinanden fuldstændigt, og disse gensidigt ophævende beføjelser er også ønsket for at kunne modsætte sig partilederens vilje med et korrektiv, når han klart afviger fra vores hellige idé og partiets historiske opgave.

I virkeligheden er en sådan blokadepolitik imidlertid ikke forventelig: Partilederen er forpligtet til at være opmærksom på og respektere Senatets råd, da Senatet er partiets højeste intellektuelle myndighed, hvis ekstraordinære beføjelser i en ellers total lederstat pålideligt forhindrer partilederen i arrogant og arrogant at tilsidesætte Senatets tungtvejende udtalelse.

På den anden side er Senatet ikke et legetøj for vilkårlige og tilfældige flertalsudtalelser eller -beslutninger:

Kun som et fællesskab, dvs. med enstemmige beslutninger, kan Senatet bruge sin magt. Det forhindrer det i at gribe vilkårligt ind i partilederens daglige og magtpolitiske ansvarsområde, da sådanne enstemmige beslutninger kun kan træffes, hvis der virkelig er helt grundlæggende og åbenlyse forbehold for alle over for foranstaltninger fra partiledelsens side eller partilederens person. Desuden er alle senatorer nøje udvalgt på en sådan måde, at de ikke længere har nogen magtpolitiske interesser eller opgaver, men udelukkende er forpligtet til at bevare

idéen.

Det kan derfor antages, at Senatet i praksis kun vil gøre brug af sine ekstraordinære beføjelser én gang ad gangen - når der skal vælges en ny partileder på grund af forgængerens død, afgang eller inhabilitet. I øvrigt vil Senatet generelt respektere partilederens fulde autoritet og ansvar i overensstemmelse med lederprincippet og vil omhyggeligt rådgive og støtte ham med al sin autoritet.

Målet er et tillidsforhold mellem partileder og senat, der er solidt forankret i den nationalsocialistiske idé og i ledelsesinstitutionernes, f.eks. senatets, etikette. Begge vil søge at realisere dette, da de kun sammen kan løse deres fælles opgaver og bruge deres beføjelser - til det fælles mål!

Efter magtovertagelsen påtager NSDAP's partileder sig samtidig opgaven som regeringschef i den nationalsocialistiske Volksstaat. Følgelig får senatet også statslige opgaver: Senatet har nu de samme beføjelser over alle statslige organer og beslutninger, som det tidligere havde over partiet.

Senatets opgaver omfatter også tilsynet med partiets højskole og fastlæggelse af indholdet af dens arbejde - denne højskole skal fungere som en partiakademi, som den højeste og vigtigste forsknings- og undervisningsinstitution for det nationalsocialistiske verdens- og livssyn og skal blive en model for alle partiets uddannelsesinstitutioner. Deltagelse i og vellykket gennemførelse af de tilsvarende kurser på højskolen vil være en forudsætning for at kunne overtage højere ledelsesposter i partiet.

I det hele taget forventes og kræves det fra begyndelsen og allerede i kampens tid af enhver nationalsocialist, at han respekterer Senatets åndelige autoritet og prestige og gør alt for at styrke det og sætte det i stand til at udføre sine opgaver. Så vil senatet hurtigt blive partiets samvittighed og vil være i stand til pålideligt at forhindre og stoppe enhver fremmedgørelse mellem partiets og senere statens institutioner og den idé, som vi alle tjener.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION
1934-1944 1945-1948 19. April 2013 (126)

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Inhaltsstoffe von Massenmord, Verbrechen, Vorfälle und Verbrechen haben nicht nur gemacht, das Karte der großen Idee unsere hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entwickeln.
Alle Nationalsozialisten sind wieder ehrenvolle Völker- und Kameraden an dem Schicksal der Nationen im Kampf um die Erhaltung unserer völkischen Völker.
Die Bewegung ist eine starke geworden, aber die Gefahr des hochgeliebten Volkstums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.
Der unvermeidliche Gegner ist aber dabei, das Volkstum – gegen alle völkischen Völker (?) – zu beseitigen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Konzentration.
Die "Segel" oder "Segel", ob im Wahlkampf oder im Kampfkampf, ist ein Propagandamittel bewährt oder auf einem Nationalsozialisten an der Juden Nationalsozialisten ist seine Pflicht!
Hilf Hitler!
Gottfried Lank

**TROTZ
VERBOT-
NICHT
TOT !**

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly
Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligt filosofiske og kunstrettede.
Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden – her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

 the NEW ORDER
Number 176 (133) Founded 1973 April 26, 2013 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education.
Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!
Hilf Hitler!
Gottfried Lank

**TROTZ
VERBOT-
NICHT
TOT !**

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

<p>SS Defender against Bolshevism by Reichsführer SS Reichlich Klumler</p> <p><small>Translated from the SS Original</small></p>	<p><small>John Evelyns Der Giftige Farnes Book</small></p> <p>The Poisonous Mushroom</p> <p><small>Translated from the Third Reich Original Der Giftpilz</small></p>	<p><small>Reichlich Reichlein</small></p> <p>Hitler in Italy</p> <p><small>English / German Deutsch / English</small></p>	<p>SS Viewpoint – Vol. 9 Wife and Family</p> 	<p><small>Theodor Fritsch</small></p> <p>The Sins of High Finance</p> 	<p>Luftwaffe War Art Die Luftwaffe im Bild</p> <p><small>English - German / Deutsch - English</small></p>
---	---	---	---	--	--

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!

